

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek vedoucí)

Práci předložil student: Bc. Vladislav Polách

Název práce: Zhodnocení přístupu turecké vládní strany Spravedlnosti a rozvoje (AKP) k přistoupení k EU

Vedoucí: Lucia Najšlová, PhD.

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Práce si za cíl' vytýčila skúmat' postoj tureckej vládnjej strany AKP k Európskej únii. Kládje si nasledovné otázky: *Aký je vzťah AKP k EÚ? Zostal prístup AKP k EÚ nemenný, alebo sa v čase menil? Pokiaľ došlo k zmene postoja AKP k EÚ, aké boli faktory, ktoré túto zmenu spôsobili?* V práci však chýba presnejšia definícia kľúčového pojmu – „postoj k EÚ“. Zároveň, nie sú jasne definované kritériá merania „zmeny postoja“ (podľa čoho vieme, že sa postoj AKP menil?).

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

K vecnému spracovaniu mám niekoľko zásadných výhrad.

Za najproblematickejšie považujem vysvetľovanie „zmeny postoja AKP“ „zmenou postoja“ podnikateľských skupín a verejnej mienky. Zo štúdií, ktoré autor cituje (ako aj z ďalšej, veľmi bohatej, literatúry v vzťahoch EÚ a Turecka) vyplýva, že spoločným menovateľom pre všetky tri „zmeny postoja“ (AKP, podnikatelia, verejnosť) bola samotná politika EU. Práve tento poznatok mal v práci silnejšie rezonovať, mal sa odraziť v jej štruktúre, teoretickom aparáte a v záveroch.

Prvá kapitola pozostáva z prehľadu odborných prác, ktoré sa zaoberajú Tureckom, rokovaniami s EÚ a vládnu stranou AKP. Nie je však jasné, aký kľúč autor pri výbere prác volil, ani akým spôsobom podporuje závery práce.

V druhej kapitole sa autor venuje prehľadu teórií rozširovania Európskej únie. V tejto kapitole chýba prepojenie so skúmanou témou. Prehľad teórií rozširovania by dával zmysel v prípade, že by sa autor v práci ďalej viac venoval medzinárodnému rozmeru a zaoberal by sa rokovaniami v konkrétnych kapitolách resp. plnením konkrétnych predstupových podmienok, a teda držal by sa pôvodného zámeru práce. V kontexte práce, ktorá sa má venovať zmene postoja tureckej vládnjej strany mi význam tejto kapitoly nie je jasný.

V tretej metodologickej kapitole autor vysvetľuje význam domácich podnikateľských skupín a verejnej mienky na formovaní politiky AKP. Nevysvetľuje však presvedčivo vlastný metodologický postup. Chýbajú odpovede na nasledovné otázky: Ako (a na základe akých kritérií) zvolil skúmané obdobie? Z akých zdrojov dát bude čerpať, a prečo práve z týchto?

V štvrtej kapitole sa autor pomerne ambiciózne púšťa do dejín moderného Turecka a vývoja stranického systému. Je samozrejmé, že ak je hlavnou témou výskumu strana AKP, je potrebné uviesť kontext jej vzniku – s týmto sa však mala vysporiadať prvá kapitola práce. K hlavným faktorom, ktoré podľa jeho konceptuálneho rámca vysvetľujú zmenu postoja AKP – úlohe podnikateľských skupín a verejnej mienky – sa autor dostáva na 12 stranách. Samotnú empirickú časť práce tak považujem za značne poddimenzovanú. Aj vzhľadom na nedostatočný priestor, ktorý autor venuje svojim hlavným premenným, sa pri čítaní tejto kapitoly vynára niekoľko otázok:

1) Autor uvádza, že prieskumy verejnej mienky majú v Turecku iba obmedzenú výpovednú hodnotu, a to z viacerých dôvodov. Prečo teda „verejná mienka“ predstavuje jednu z dvoch hlavných nezávislých premenných?

2) Autor uvádza, že MUSIAD ovplyvňuje politiku vládnej strany viac ako TUSIAD. Na druhej strane, dáta o objeme ekonomickej výmeny, na ktorej sa podieľa TUSIAD (dáta uvádza aj sám autor) zatiaľ nesvedčia o tom, že TUSIAD by bol zanedbateľnou silou. TUSIAD pritom (aj podľa informácií poskytnutých autorom) postoj k európskej integrácii Turecka zásadne nezmenil.

3) Ako indikátor straty záujmu o EÚ autor uvádza nízky počet ciest tureckého ministra zahraničných vecí do EÚ (ako percento všetkých zahraničných ciest). Do akej miery však počet ciest závisí od rozhodnutia tureckého ministra a do akej miery tento počet určuje samotná agenda vzťahov TR-EÚ resp. pozvania z členských štátov a inštitúcií?

V piatej kapitole sa autor venuje medzinárodným rokovaniam. Táto kapitola pôsobí máľúco – na jednej strane autor predkladá dôkazy o rétorike a politike lídrov EÚ, ktorí turecké členstvo spochybňujú, na strane druhej sa púšťa do úvah, ktoré nie sú plne podložené (napr. blokovanie kapitol zo strany členských štátov EU považuje za prejav racionálneho jednanja) a najmä – nesúvisia s pôvodne stanoveným cieľom. Práve dáta z prvej časti kapitoly (pochybnosti členských štátov EÚ o výhodách tureckého členstva resp. otvorené odmietanie plného členstva) ukazujú, že EU sama spochybňuje kredibilitu predvstupového procesu. Kredibilita ponuky členstva je pritom jedným z východiskových predpokladov racionalistickej školy, z ktorej autor vychádza (s.25).

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnosť citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Práca nemá žiadne výrazné jazykové nedostatky. Za problematické považujem miestami príliš žoviálny jazyk a normatívne hodnotenia, ktoré nijak nepomáhajú cieľu práce (napr. „zbytočne moc konzervatívne reformy“ s.17, „turecký osud“ s.59). Po formálnej stránke považujem za problematické spracovanie grafov v prílohách (napr. v grafoch 1-3 autor neuvádza, o akej vzorke respondentov grafy vypovedajú). Autor tiež miestami nesprávne označuje blogy (napr. Česká pozice) za akademickú literatúru.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELKY (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Hoci autor nepochybně přeštudoval množství zdrojů, práce nesplnila hlavní cíl.

5. SPOLUPRÁCE S VEDOUCÍ PRÁCE (komunikace, schopnost reflektovat připomínky, změna oproti původnímu záměru apod.)

Plánovaný způsob zpracování tématy se několikrát změnil. V prvních fázích konzultací jsme hovořili o empirickém výskumu diskurzu (programové dokumenty strany, veřejné vyjádření) a vhodném teoretickém rámci. Po rozhodnutí autora zvolit si jako teoretický rámec liberální integovernmentalismus jsme diskutovali o zamerání sa na konkrétné oblasti, v ktorých sa vedú rokovania a v ktorých má Turecko plniť predvstupové podmienky. Konečné rozhodnutie zamerat' sa na rolu verejnej mienky a podnikateľských zväzov urobil autor autonómne, nezohľadnil pripomienky vedúcej práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA
(výborně, velmi dobře, **dobře**, **nevyhověl**):

Datum:

15.6.2014

Podpis:

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.